

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/92/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720203809
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5720203809.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej v právnom spore žalobcu: Y. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., ul. H. č. XXX, zastúpeného splnomocneným zástupcom SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Bratislava, ul. Štefánikova č. 8, IČO: 36 853 186, proti žalovanému: Toromag, s. r. o., so sídlom Bystrička, Colný sklad č. 34, IČO: 51 768 500, zastúpenému splnomocneným zástupcom Fridrich Lawyers, s.r.o., so sídlom Bratislava - Staré mesto, ul. Dunajská č. 6, IČO: 36 864 421, o vypratanie nebytových priestorov a nehnuteľností, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Martin č. k. 10C/56/2020-142 zo dňa 29. apríla 2021, takto

rozhodol:

vo výroku I. zostáva uznesenie okresného súdu **n e d o t k n u t é**.

Vo výrokoch II. a III. uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Martin uznesením č. k. 10C/56/2020-142 zo dňa 29.04.2021 konanie zastavil (výrok I.). Rozhodol, že žalobca má proti žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.). O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (výrok III.).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou doručenou dňa 04.09.2020 sa žalobca voči žalovanému domáhal vydania nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území F., okres Martin vedené Okresným úradom Martin, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXXX, a to nebytové priestory č. s. 34 a 36 a pozemok parc. CKN č. 862/24, ktoré dal žalobca žalovanému do dočasného užívania na základe zmluvy o prenájme nebytových priestorov zo dňa 17.05.2019. Uznesením č. k. 10C/56/2020-121 zo dňa 30.03.2021 bolo konanie prerušené do právoplatného skončenia sporu vedeného Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 11C/65/2020. Po prerušení konania však zoberal žalobca žalobu v celom rozsahu späť dňa 19.04.2021 z dôvodu, že na deň 19.03.2021 bolo naplánované protokolárne odovzdanie predmetu nájmu, ktoré sa medzičasom aj zrealizovalo, o čom žalovaný žalobcovi odmietol podpísať písomný doklad. Nakoľko zoberal žalobca žalobu späť po tom, ako po začatí tohto konania žalovaný predmetné nehnuteľnosti vyprataval, žiadal žalobca, aby mu súd priznal náhradu trov konania v celom rozsahu. Aj keď bolo konanie prerušené do skončenia iného konania vedeného na inom súde, vzhľadom na vôľu žalobcu neviesť ďalej spor vyjadrenú v jeho úplnom späťvzatí žaloby bolo podľa názoru súdu v súlade so zásadou hospodárnosti konania postupovať podľa zákonných ustanovení § 144 a § 145 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“ a v súlade s dispozičným úkonom žalobcu konanie zastaviť. O trovách konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 C. s. p. Žalobca vzal svoju žalobu späť z dôvodu, že žalovaný predmetné nehnuteľnosti po začatí

toho sporu vypratá, čím odpadol predmet sporu. Túto skutočnosť (vypratanie nehnuteľností po začatí konania) žalobca preukázal predložením odstúpenia žalovaného od nájomnej zmluvy uzatvorenej dňa 17.05.2019 medzi stranami sporu, ktoré žalovaný podpísal a datoval dňom 25.02.2021, ktoré osvedčuje pravdivosť tvrdenia žalobcu, že žalovaný mal predmetné nehnuteľnosti vypratať dňa 19.03.2021, t. j. po začatí konania. Nakoľko bolo v konaní preukázané, že žalobca zobral žalobu späť pre správanie žalovaného po začatí konania, zavinil žalovaný zastavenie konania. Súd preto priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému podľa ust. § 256 ods. 1 C. s. p. v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady rozhodne v zmysle ust. § 262 ods. 2 C. s. p. po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

2. Proti uzneseniu okresného súdu, a to do výroku II. podal odvolanie žalovaný prostredníctvom splnomocneného zástupcu.

Mal za to, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania v zmysle § 257 C. s. p. , ktoré spočívajú v skutočnostiach, ktoré on oznámil žalobcovi v liste z 25.02.2021 (predložený žalobcom spolu s návrhom na späťvzatie), ktorým odstúpil od zmluvy o prenájme nebytových priestorov zo dňa 17.05.2019. Vzhľadom na to považoval za potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že odstúpenie od uvedenej zmluvy a následne vypratanie týchto nebytových priestorov bolo vynútené dlhodobou nemožnosťou riadneho užívania prenajatých nebytových priestorov a nehnuteľností. Uvedené odôvodnil nasledovne: dňa 20.11.2019 bol informovaný Finančným riaditeľstvom SR, oddelením správy nehnuteľného majetku, že budova, v ktorej bol momentálne v prenájme je napojená na kanalizáciu Finančnej správy SR a je v stave, že ďalším navýšovaním počtu osôb - producentov znečistenia odpadových vôd sa naruší dobrá kondícia, toho času funkčnej čističky odpadových vôd, čoho následkom by došlo k narušeniu limitných hodnôt znečistenia vo vypúšťaných odpadových vodách v rozhodnutí Okresného úradu Martin, odbor starostlivosti o životné prostredie. V januári 2020, na podnet Finančnej správy SR vlastniacej susedný objekt a čističku odpadových vôd, na ktorú sú prenajaté nebytové priestory napojené, zistil, že čistička nedokáže pokryť kapacitu odpadových vôd produkovaných prenajatými nebytovými priestormi a táto ho vyzvala na riešenie a pohrozila odpojením z možného vzniku havarijného stavu pre možné poškodenie čističky odpadových vôd v prípade prekročenia technických parametrov čističky odpadových vôd TOPAS 20. Žalovaný v tejto súvislosti uviedol, že pri začatí nájmu prenajatých nebytových priestorov ho žalobca o čističke odpadových vôd a o jej stave neinformoval. Neurobil tak ani neskôr v priebehu nájomného vzťahu. Prenajímaná nehnuteľnosť bola užívateľná len obmedzene (technicky stav odvodu splaškovej vody, technická a bezpečnostná spôsobilosť stavby a sieťových inštalácií). Ďalej uviedol, že Finančnou správou SR bol upozornený aj mailom z 25.06.2020 odvolávajúc sa aj na informáciu správcu čističky odpadových vôd z 21.06.2020 na dodržanie tzv. technických parametrov čističky odpadových vôd TOPAS 20 pre účely garantovania bezproblémového technického chodu čističky odpadových vôd, pretože pri preťažení z dôvodu navýšenia počtu fyzických osôb - ekvivalentných obyvateľov (striedavé ako aj dlhodobé využívanie sociálnych zariadení) je rizikom pre spoľahlivý chod zariadenia, pričom aktuálne monitorovanie chodu čističky odpadových vôd poukazuje na pribúdajúce zmeny voči obdobiu pred koronavírusom. Správca čističky odpadových vôd vyjadril obavu v zmysle poškodenia čistených vôd a že sa nedá vylúčiť havarijný stav. Finančná správa SR pripojila aj vyjadrenie, že „Zvýšené splaškové odpadové vody pritekajú spoločnou kanalizáciou do čistiarne TOPAS 20 v areáli PCU Martin, ktoré začítajú byť z technických dôvodov nežiadúce“. Dňa 29.06.2020 dostal informáciu od správcu čističky odpadových vôd, že jej kapacita je 25 m³ a nedokáže spracovať nápor z prevádzky fitness centra a že čistička odpadových vôd nie je dizajnovaná na spracovanie tuhých častíc v tejto miere. Podľa jeho výpočtov za dva dni zaplní čističku odpadových vôd pri súčasnej prevádzke. Keďže uvedená situácia sa nezmenila do 25.02.2021 bol nútený ukončiť prenájom uvedených nebytových priestorov a vypratať ich. Nevypratá teda prenajaté nebytové priestory z dôvodov na svojej strane, ale z dôvodu existencie povinnosti platenia nájmu vo výške 3.300,- eur mesačne na jednej strane a obmedzenia možnosti riadneho užívania predmetu nájmu zavineneho žalobcom, čo ho hospodársky likvidovalo. Žalobca si voči nemu uplatnil v súdnom upomínacom konaní aj pohľadávku v sume 19.800,- eur na nájomnom za obdobie február, jún až október 2020 spolu s úrokom z omeškania a zmluvnou pokutou ako aj náhradu trov konania vo výške 2.009,98 eur bez toho, aby mu poskytol riadny nájom predmetných nebytových priestorov. Platobný rozkaz, ktorý bol vydaný Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 38Up/149/2020 z 15.01.2020 je dňom 16.03.2021 právoplatný a vykonateľný. Podľa žalovaného ide o likvidačné nároky voči nemu, ktoré nie je schopný uhradiť po dlhom období nemožnosti riadneho užívania predmetu zmluvy. Mal za to, že ide o výnimočnú situáciu, keď by nepriznanie trov konania žalobcovi tento nepocíťoval ako neprímeranú tvrdosť.

Žalovaný navrhol uznesenie okresného súdu vo výroku II. zmeniť tak, že súd stranám nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

3. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení k odvolaniu považoval odvolanie z procesného hľadiska za vadné a z hmotnoprávneho hľadiska za nedôvodné. V prvom rade uviedol, že odvolanie žalovaného nemá v nadväznosti na ust. § 363 a § 386 písm. d/ C. s. p. zákonom požadované náležitosti. Z obsahu tohto totiž nevyplýva z akých dôvodov (taxatívne vymedzených v § 365 ods. 1 C. s. p.) považuje napadnuté rozhodnutie za nesprávne. Mal za to, že žalovaný iba formálne využil možnosť podať odvolanie proti uzneseniu prvoinštančného súdu bez toho, aby jednoznačne identifikoval odvolací dôvod v zmysle § 363 v spojení s § 365 ods. 1 C. s. p. Odvolací súd je tak povinný odvolanie odmietnuť (§ 386 písm. d/ C. s. p.), ak v podanom odvolaní absentuje ktorákoľvek z osobitných náležitostí podľa § 363 C. s. p. a odvolateľ vady odvolania včas neodstránil, pričom súd odvolateľa nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov (§ 373 ods. 1 C. s. p.). Navyše odvolacími dôvodmi, ktoré odvolateľ uviedol v odvolaní do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C. s. p.) je odvolací súd viazaný (§ 380 ods. 1 C. s. p.). Prítomnosť iných odvolacích dôvodov, než ktoré odvolateľ sám označil, odvolací súd pri prieskume rozhodnutia a postupu súdu prvej inštancie nebude zisťovať, a ak by aj v odvolacom konaní vyšli najavo, nebude na ne prihliadať; s výnimkou zistenia väd, týkajúcich sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C. s. p.). Ďalej žalobca uviedol, že odhladnuc od uvedeného sa on žalobou zo dňa 04.09.2020 legitímne domáhal vypratania nebytových priestorov a nehnuteľností z titulu odstúpenia od zmluvy o prenájme nebytových priestorov zo dňa 17.05.2019, a to pre dlhodobé neuhrádzanie nájomného (3.300,- eur mesačne) zo strany žalovaného. Tento opakovane porušil svoju povinnosť platiť dohodnuté nájomné riadne a včas, pričom ani po písomnom upozornení zo dňa 06.07.2020 neuhradil splatné nájomné za dva mesiace február a jún 2020 a on podľa článku V. ods. 5 zmluvy o nájme odstúpil od zmluvy listom zo dňa 17.07.2020, ktorý žalovaný prevzal dňa 07.08.2020. Jednostranné ukončenie nájmu nebolo v rozpore s ustanovením § 3b zák. č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby Covid-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, a to z viacerých dôvodov: - omeškanie žalovaného s platením nájomného nevzniklo v dôsledku okolností, ktoré majú pôvod v šírení nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby Covid-19, - žalovaný bol v omeškaní s platením nájomného mimo zákonom stanoveného „ochranného“ obdobia od 01.04.2020 do 30.06.2020 - zákonodarca v nadväznosti na predchádzajúce body vyžaduje od nájomcu, aby zákonný dôvod neplatenia nájomného dostatočne osvedčil (čo žalovaný nespínil), pričom prenajímateľovi nezakázal ukončenie nájmu z iných dôvodov. Ďalej žalobca uviedol, že za účelom zmierlivého usporiadania vzťahov následne vyzval žalovaného na vypratanie a protokolárne odovzdanie predmetu nájmu, a to v dodatočnej lehote do 18.08.2020 (list zo dňa 07.08.2020), čo tento odmietol s tým, že s odstúpením od zmluvy nesúhlasí (list zo dňa 10.08.2020). Následne mu však prisľúbil, že najneskôr do 31.08.2020 vysporiada neuhradené splatné nájomné za predchádzajúce mesiace v celom rozsahu. Napriek spomínanému prisľubiu mu žalovaný neuhradil nájomné za 4 mesiace (február, jún, júl, august 2020) ani čiastočne, t.j. celkovú sumu vo výške 13.200,- eur, pričom on mu ústretovo odpustil nájomné v dôsledku vypuknutia pandémie ochorenia Covid-19, a to za mesiace marec, apríl a máj 2020. Následne zistil, že žalovaný bez jeho súhlasu svojvoľne vykonal v prenajatých nebytových priestoroch rozsiahle stavebné úpravy (vybudovanie prístavby), čím zároveň porušil čl. 6 ods. 6 zmluvy o nájme a taktiež bez jeho súhlasu inicioval konanie o zmene v užívaní stavby podľa § 85 zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (Stavebný zákon), ktoré bolo pôvodným rozhodnutím Obce Bystrička zo dňa 09.11.2020 č.j. 1/12020-Ry zastavené. Podľa žalobcu odhladnuc od uvedeného žalovaný až po podaní tejto žaloby vypratol predmet nájmu, čím splnil ním uplatnený nárok. Uznesenie okresného súdu, ktorým mu priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, považoval preto za vecne správne a zákonné, keďže žalovaný nepochybne zaviniel zastavenie konania v dôsledku svojho správania. Akcentuje, že žalovaný reálne vypratol a odovzdal predmet nájmu až po tom, čo bol voči nemu vydaný platobný rozkaz na zaplatenie nesplatenej časti nájomného v upomínacom konaní, a to dňa 15.01.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.03.2021. Ďalej uviedol, že žalovaný napadol uznesenie prvoinštančného súdu, mylne sa domnievajúc, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 C. s. p. ktoré však nie sú dané, resp. preukázané. Dotknuté ustanovenie má podľa neho slúžiť na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o spôsob vedenia konania a jeho výsledok. On zo svojho pohľadu docielil spravodlivosť tým, že žalovaný fakticky opustil predmet nájmu, ktoré dovtedy užíval bez právneho dôvodu aj po doručenom odstúpení, čím mu nielenže znemožňoval výkon podnikateľskej činnosti (opätovné prenajatie predmetu nájmu), ale každým mesiacom mu spôsoboval značnú škodu v rozsahu neuhrádzaného nájomného a vzniknutých nákladov na trovy právneho zastupovania v dôsledku iniciovania viacerých súdnych konaní. Nepriznanie

mu nároku na náhradu trov konania, ktorý si s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu ako aj vydaný exekučný titul v upomínacom konaní uplatňoval svoje nároky dôvodne, by on pociťoval ako neprímeranú tvrdosť a ďalšiu majetkovú ujmu v rozsahu vynaložených trov právneho zastúpenia. Podľa žalobcu žalovaný nepreukázal existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa a ani výnimočné okolnosti, pre ktoré by bola aplikácia § 257 C. s. p. žiaduca a presvedčivo odôvodnená. Súd postupoval nepochybné v súlade s jeho „diskrečnou právomocou“ a za žiadnych okolností napadnutým rozhodnutím nevybočil zo zákonom predpokladaných medzí.

Navrhol preto uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdiť a priznať mu proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu písomne nevyjadril.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 357 písm. m/ C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, a preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a to vo výrokoch II. a III. ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 C. s. p.

6. Okresný súd napadnutým uznesením konanie zastavil v súlade s dispozičným úkonom žalobcu, ktorý sa žalobou domáhal označených nebytových priestorov a nehnuteľností. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania pre správanie žalovaného, ktorý vypratával nehnuteľnosti po začatí konania, ktorú skutočnosť mal preukázanú. Pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval ust. § 256 ods. 1 C. s. p.

7. Žalovaný odvolaním napadol výrok II. o trovách konania majúc za to, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania v zmysle § 257 C. s. p., ktoré spočívajú v skutočnostiach, ktoré on oznámil žalobcovi v liste z 25.02.2021 (predložený žalobcom spolu s návrhom na späťvzatie), ktorým odstúpil od zmluvy o prenájme nebytových priestorov zo dňa 17.05.2019. Považoval preto za potrebné prihliadnúť na skutočnosť, že odstúpenie od uvedenej zmluvy a následne vypratanie týchto nebytových priestorov bolo vynútené dlhodobou nemožnosťou riadneho užívania prenajatých nebytových priestorov a nehnuteľností, ktorá situácia sa nezmenila do 25.02.2021, a preto bol nútený ukončiť prenájom uvedených nebytových priestorov a vypratať ich. Obmedzenie možnosti riadneho užívania predmetu nájmu ho hospodársky likvidovalo (v upomínacom konaní si žalobca voči nemu uplatnil pohľadávku z titulu dlhovaného nájomného, ktorému nároku bolo vydaním platobného rozkazu vyhovené).

8. V prvom rade odvolací súd reaguje na námietku žalobcu uvedenú vo vyjadrení, že odvolanie žalovaného nemá v nadväznosti na ust. § 363 C. s. p. zákonom požadované náležitosti, lebo z nich nevyplýva, z akých dôvodov (taxatívne vymedzený v § 365 ods. 1 C. s. p.) považuje napadnuté rozhodnutie za nesprávne. Odvolací súd je tak povinný odvolanie odmietnuť (§ 386 písm. d/ C. s. p.).

9. Podľa odvolacieho súdu odvolanie, procesný úkon strany sporu (odvolateľa), má mať všetky zákonom požadované náležitosti podania v zmysle § 127 C. s. p. tzv. všeobecné náležitosti podania (v podaní sa uvedie a/ ktorému súdu je určené, b/ kto ho robí, c/ ktorej veci sa týka, d/ čo sa ním sleduje a e/ podpis), ako aj v zmysle ust. § 363 C. s. p. tzv. osobitné náležitosti odvolania (v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolacie dôvody striktné upravuje C. s. p. v ust. § 365 ods. 1, 2, § 366 C. s. p.

10. Odvolací súd hodnotiac dôvody odvolania žalovaného konštatuje, že toto má zákonné náležitosti, a teda aj odvolacie dôvody. Žalovaný považoval rozhodnutie totiž za nesprávne v tom, že súd mal pri rozhodovaní o trovách konania aplikovať ust. § 257 C. s. p. Uvedené predstavuje odvolací dôvod vymedzený v § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p., podľa ktorého rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vzhľadom na to nepovažoval odvoláciu námietku žalobcu za dôvodnú.

11. Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 C. s. p.).

12. Podľa § 256 ods. 1 C. s. p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

13. V ust. § 255 ods. 1 C. s. p. ako aj v ust. § 256 ods. 1 C. s. p. sa premietajú zákonné princípy, podľa ktorých náhrada trov zaťažuje stranu, ktorá v spore nebola úspešná, resp. stranu, ktorá zavinila, že konanie muselo byť zastavené. Všeobecne platí, že náhrada trov sporového konania je ovládaná zásadou úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil (uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 16.06.2011 sp. zn. II. ÚS 281/2011-11).

14. Podľa ust. § 257 C. s. p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. Výnimočné uplatnenie ust. § 257 C. s. p. je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdom. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Ust. § 257 C. s. p. teda predstavuje odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Znamená, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu nahradit' trovy konania úspešnej strane. Existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa musí tvrdit' a preukázat' strana inak povinná zaplatit' náhradu trov konania. Predmetné zákonné ustanovenie tak rozširuje prvky, ktoré majú strany viesť k výraznému zvýšeniu zodpovednosti nielen za výsledok, ale aj priebeh súdneho konania, najmä koncentraciu dokazovania. Aplikácia tohto ustanovenia musí preto zodpovedat' osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu. Ust. § 257 C. s. p. pritom nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznat' náhradu trov úspešnej strane; vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedat' zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči strane, a aby neodporovalo dobrým mravom. V tomto ustanovení je fixované moderačné právo súdu zmiernit' dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania Je výrazom toho, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom, pričom zákon stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru, než by plynul z dispozície právnej normy. Zákon vyžaduje na také rozhodnutie dve podmienky: musí ísť o dôvody hodné osobitného zreteľa a o výnimočné okolnosti, pričom výklad týchto podmienok je ponechaný na súdnej praxi a je potom vecou konkrétneho prípadu, či došlo k takým okolnostiam, ktoré môžu byť podkladom na rozhodnutie o zmiernení účinkov právnych noriem, ktoré upravujú náhradu trov konania.

16. S poukazom na uvedené a s prihliadnutím na okolnosti daného prípadu, odvolací súd zhodne s prvoinštančným súdom je toho názoru, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania v dôsledku späťvzatia žaloby zo strany žalobcu, keď po podaní žaloby (07.09.2020) vypratal predmetné nehnuteľnosti (19.03.2021). Splnením žalobou uplatňovaného nároku odpadol predmet sporu. Žalobcovi tak vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v zmysle ust. § 256 ods. 1 C. s. p.

17. Odvolací súd v preskúmvanej veci nezhliadol dôvody pre použitie § 257 C. s. p., nakoľko neboli naplnené podmienky pre jeho aplikáciu, a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že medzi stranami sporu bol nájomný vzťah, ktorý mal zaniknúť odstúpením žalobcu ako prenajímateľa od nájomnej zmluvy listom zo dňa 17.07.2020 pre neplatenie nájomného, ktorý žalovaný prevzal dňa 07.08.2020 a listom z uvedeného dňa bol aj žalobcom vyzvaný na odovzdanie nehnuteľností do 18.08.2020. Žalovaný sa v odvolaní odvolával na ním podané odstúpenie od zmluvy z 25.02.2021 v dôsledku nemožnosti riadneho užívania prenajatých priestorov, čo ho hospodársky likvidovalo, pre ktoré dôvody následne tieto vypratal. Podľa odvolacieho súdu v prvom rade tento nepreukázal, že by ohľadom odstúpenia žalobcu zo dňa 17.07.2020 bolo na základe ním podanej žaloby v súdnom konaní vedenom u Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 11C/65/2020 rozhodnuté, že nájomný vzťah trvá, a že by tak bol na jeho strane dôvod následne odstúpiť od nájomnej zmluvy, ktoré mal učiť listom zo dňa 25.02.2021. Dôvody uvádzané žalovaným ohľadom nemožnosti riadneho užívania v súvislosti s kapacitou odpadov produkovaných prenajatým nebytovým priestorom boli ním uvádzané až po obdržaní odstúpenia od zmluvy, v reakcii na ktoré sa navyše domáhal

voči žalobcovi zľavy z nájomného. Z ním uvádzanej korešpondencie od Finančnej správy SR (vlastniacej susedný objekt a čističku odpadových vôd, na ktorú boli prenajaté nebytové priestory napojené) vyplýva tiež, že tieto ním tvrdené skutočnosti ohľadom nemožnosti riadneho užívania nehnuteľností mu boli zrejme už od 20.11.2019. Tieto tak neboli neočakávaným či nepredvídateľným stavom. Napokon, čo sa týka poukazovania žalovaného na jeho hospodársku likvidáciu v súvislosti s rozhodnutím súdu o uložení povinnosti zaplatiť žalobcovi dlhované nájomné treba uviesť, že aspekt svojej sociálnej situácie, a teda z pohľadu svojich pomerov v tomto smere ničím nepreukázal.

18. Vzhľadom na uvedené odvolací súd považoval odvolanie žalovaného za nedôvodné a uznesenie okresného súdu, s ktorým sa stotožnil, v napadnutej časti a to vo výroku II. ako i súvisiacom výroku III. ako vecne správny potvrdil. Vo výroku I. zostáva uznesenie okresného súdu nedotknuté nakoľko nebolo napadnuté odvolaním.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalobca, a to v celom rozsahu, a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).